

4 over 100,000 Kr.s Indtægt. Det er jo ret betydelige Indtægter, og hvis de 40 Mænd vare blevne enige om at dække Invalidernes Tab, saa tror jeg ikke, at nogen af dem var kommen paa Ladegaarden for det, de vilde have haft nok ikke alene til at tilfredsstille deres almindelige Trang til Livsfornødenheder, men ogsaa til at tilfredsstille den Trang til Luksus, som de ifølge deres Stilling og Stand følte Trang til — disse brave Mænd, der gjorde i Velgørenhed og Patriotisme . . .

Formanden: Det er ikke rigtigt at bruge et saadant Udtryk om bestemte, navngivne Personer.

Sabroe: . . . I ethvert Fald betragte de nævnte Herrer sig sikkert som gode og udmærkede Patrioter; men de havde ikke en Øre at undvære til Centralkomiteen til Erstatning for det Tab, som den havde lidt.

Jeg kommer nu til de Prioriteter, der hvilede paa Thaarupgaard, og det er ganske interessant, i Fortsættelse af de Bemærkninger, som det ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam) gjorde i Gaar, om det mærkelige i, at Næstformanden i Centralkomiteen var den daværende Krigsministers underordnede, at se, at den Række af Mænd, som have laant General Bahnson Penge, er Folk, der vare hans underordnede. Der er en Pantebogsattest udstedt af Fjends-Nørlyng Herred, ifølge hvilken der er en Obligation af 6. Februar, næst 8. Februar 1879 til Oberst G. M. Holbech med Prioritet næst Bankhæftelsen og Nr. 2 og 3 for 30,000 Kr. Denne Prioritet, som Oberst Holbech har anbragt i Hr. Bahnsons Gaard næst efter de andre Prioriteter, blev betalt paa det Tidspunkt, da Bahnson faar Laanet af Centralkomiteen. Saa er der et Skadesløsbrev af 8. Januar, næst 15. Januar 1884 til Oberst Linne-mann med oprykkende Prioritet, næst tinglige Hæftelser, for 19,000 Kr. Ogsaa det blev afløst paa det Tidspunkt, da Bahnson fik sit Laan af Centralkomiteen. Saa er der en Prioritet til et Medlem af Centralkomiteen, Direktør van der Aa Kühle, om har laant Bahnson 15,000 Kr., som er ingløst næst efter de øvrige Prioriteter; han faar ogsaa de 15,000 Kr. udbetalt paa samme Tidspunkt, som Bahnson faar Laanet af Centralkomiteen.

Det er nogle ganske mærkelige Laan. Her sidder i dette bestemte Tilfælde en Mand som Medlem af Centralkomiteen, hvis Opgave er at hjælpe de fattige Invalider, og han har laant Bahnson 15,000

Kr. Jeg maa notere, at han som de andre har været med til at skaffe Bahnson Laanet paa de 140,000; han slaar to Fluer med et Smæk, han er samtidig med til at hjælpe Bahnson og til at skaffe sig selv Dækning, en Dækning, som vistnok var temmelig fornøden, hvis han overhovedet skulde have Dækning. Af andre Officersnavne skal jeg nævne Generalmajor Trepka, der ogsaa har laant Bahnson Penge. Nu er der det mærkelige derved, at enkelte af disse Mænd, til Eksempel Oberst Holbech, ere slet ikke bekendte for at være formuende Mænd, slet ikke, det er Folk med jævne Indtægter. Hvad har bevæget disse Folk, til at laane General Bahnson 30,000 Kr. i dette Tilfælde næst efter alle de andre Prioriteter, saa langt ude, at de ikke kunde gøre sig noget Haab om, hvis Ejendommen skulde realiseres, enten ved Tvangsauktion eller ved Salg, at faa deres Penge igen. Jeg skønner, at Forholdet har været det, at indtil det Tidspunkt, da General Bahnson fik 140,000 Kr. til Laans af Centralkomiteen, har han af nærstaaende Venner og Meningsfæller modtaget en Række Laan, som de paagældende havde Interesse af hurtigst muligt at faa tilbagebetalt, fordi de ellers risikerede ikke at faa en Øre. Og saa er der en Række Kræfter, der sætte sig i Virksomhed, ikke alene Højesteretsagføreren, han er sikkert ikke den eneste skyldige, der har været mange, mange forskellige, som virkede for Sagen og sagde: Det er dog rimeligt og naturligt, at General Bahnson hjælpes ved at faa de 140,000, hvorved de Herrer faa deres Penge eller i hvert Tilfælde Udsigt til at faa deres Penge.

Jeg nærer i hvert Tilfælde ikke nogen Tvivl om, at hvis det havde været et Medlem af Oppositionen, der havde foretaget lignende Transaktioner, vilde man fra Højres Side have faret endogsaa meget skaanselsløst til Værks. Hvor lemfældigt er der ikke taget paa denne Sag! Først nu fremkommer der en Redegørelse fra Finansudvalget, en Undersøgelse, og det endda en Undersøgelse og en Betænkning, som jeg finder i meget skaansomme Udtryk fælder Dom over den Mand, som paa et bestemt Tidspunkt var en af de ledende og en af Landets ansvarlige. Nej, de Herrer skulle ikke beklage sig og tale om lumpen Forfølgelse og Bagvaskelse. Der er andre Lande, hvor man tager anderledes haardhændet paa den Slags Ting. Men i dette Land arresterer og anklager man ikke en forhenværende Minister, her er ingen Hævntanker oppe. Man behøver